FOR Freedom AND Justice...

AMERIŠKA DOMOVINA

AMERICAN HOME

AMERICAN IN SPIRIT
FOREIGN IN LANGUAGE ONLY

National and International Circulation

SLOVENIAN
MORNING NEWSPAPER

NO. 22

CLEVELAND OHIO, THURSDAY MORNING, JANUARY 31, 1963

ŠTEV. LXI — VOL. LXI

Februarja bo poletel v vesolje satelit Syncom

Syncon, novi komunikacijski satelit, bo osnovni člen v sistemu, ki bo omogočil prenos televizije po vsem svetu.

WASHINGTON, D. C. — NASA je objavila, da bo poslala 13. februarja v vesolje satelit "Syncom." Syncom je komunicijski satelit posebne vrste. Težek je samo 86 funtov, toda ima zelo občutljive instrumente. Letel bo povprečno 22,300 milj nad zemljo. Njegova posebnost bo v tem, da bo obletel Zemljo samo enkrat v 24 urah. Za nas na zemlji bo torej stalno na eni in isti točki.

Druga njegova posebnost je v tem, da bo proti Zemlji morala biti obrnjena zmeraj ena in ista stran. Strokovnjaki trdijo, da postavljata ti dve posebnosti zanje izredno težke naloge, ki jih pri drugih satelitih niso poznali. Upajo, da jih bodo ugodno rešili, vendar pa iz previdnosti smatrajo sedanji satelit samo za poskus. Ne bodo ga vporabljali za splošen prenos televizije ali telefonskih pogovorov.

Ako se poskus posreči, bodo poslali kar tri podobne satelite v vesolje, kajti samo toliko jih bo treba, da bodo vsi kraji naše zemlje lahko stalno v telekomunikacijskem stiku med seboj. To je velik napredek, kajti pri sistemu satelita Telstar ali Relay bi bilo potrebno kar okoli 30 satelitov, da bi bila ustanovljena stalna komunikacijska služba preko satelitov.

Trije novi sateliti Syncom bodo tehtali 500 do 600 vsak zase. Imeli bodo namreč veliko več instrumentov v svojih gondolah kot sedanji. Seveda jih bo morala pognati v vesolje temu primerno močnejša raketa. Koliko bodo znašali vsi stroški za potrebne poskuse z novim satelitom, še ne morejo izračunati, kar stroški rastejo od leta do leta, delo na satelitu bo pa trajalo nekaj let.

Castro podpira rdeče v Braziliji

RIO DE JANEIRO, Brazil.— Član parlamenta Amando Falcao je obdolžil zunanje ministrstvo, da skriva pred javnostjo dokumente, ki dokazujejo Castrovo vmešavanje v notranje zadeve Brazilije. Ti dokumenti naj bi bili najdeni pri Kubancih, ki so se smrtno ponesrečili v brazilskem letalu v bližini Lime preteklo jesen.

Brazilija je zahtevala od Peruja, da ji je izročil dokumente in zagrozila, da bo smatrala njihovo izročitev Organizaciji ameriških držav, kateri jih je Peru hotel dati, za "sovražno dejanje".

Iz dokumentov naj bi bilo razvidno, da vežbajo v brazilski državi Goias s podporo Castra gverilce za upor proti vladi.

COLD WAVE

Vremenski prerok pravi:

Dopoldne oblačno in možnost naletavanja snega, popoldne delno oblačno, na noč zjasnitev. — Najvišja temperatura čez dan 18, ponoči najnižja 5. Jutri toplejše in oblačno.

Demokrati kopljejo po "strateških zalogah"

WASHINGTON, D. C. — že lani so poskusili demokratski politiki napraviti velik škandal iz zalog strateškega materijala, ki ga je administracija nakupila tekom Eisenhowerjevega režima. Pri tem niso imeli ravno preveč sreče. V zadrego in blamažo so spravili samo bivšega Eisenhowerjeva finančnega tajnika Humphreya, ki njegova afera še zmeraj ni končana. Odkrili so namreč, da je neko njegovo podjetje knjižilo na napačnem računu kar okoli $2,000,000. Ta knjigovodska postavka je dala seveda povod za novo preiskavo.

Predsednik preiskovalnega pododbora senator Symington jaha sedaj na prevelikih zalogah kavčuka in aluminija. Kavčuka imamo na zalogi za skoraj bilijon dolarjev; ako bi ga bilo polovico manj, bi zaloge še zmeraj zadostovale. Podoben je položaj z aluminijem. Na podlagi neke pogodbe, ki je stara že več let, mora administracija še zmerajo prevzemati nove količine aluminija, ki ga prav nič ne potrebujemo, trošimo pa zanje na milijone dolarjev. Symington očita administraciji še prav posebno, da je nakupovala strateške materijale ravno takrat, ko jih je Anglija na debelo razprodajala.

Senator Symington pravi, da bo njegov pododbor vrtal še naprej, da dožene, kakšno je bilo in je federalno gospodarstvo s strateškimi zalogami.

Kongres bo počival ta in še prihodnji teden

WASHINGTON, D. C. — Predstavniški dom je tekom prvih treh tednov srečno izvolil člane vseh stalnih odborov in komisij in nima na dnevnem redu nobenega posebnega dela. Zato je voditelj demokratske večine kongresnik Hale Boggs sporočil republikancem, da se lahko mirno pripravljajo na Lincolnov dan (11. februarja) in ga praznujejo v svojih volivnih okrajih. To se pravi predstavniški dom bo do srede februarja dejansko na počitnicah. Plenum se bo sestajal, ako se bo, samo formalno, odbori bodo pa delali, ako bodo pa delali, ako bodo njihovi člani za to. Podobno so na oddihu tudi senatorji. V plenumu vodijo južni konservativni senatorji obstrukcijo, ostali senatorji pa postopajo, odkar je namreč senator Mansfield odredil, da tekom zasedanja plenuma senata ne sme biti nobenih sej posameznih odborov. Mansfield hoče na ta način prisiliti senatorje, da čim preje najdejo tako ali tako rešitev z obstrukcijo konservativnih južnjakov.

Lani smo v raziskavanju vesolja lepo napredovali

WASHINGTON, D. C. — NASA je objavila letno poročilo o svojem delu. Trdi, da je bilo naše lansko raziskavanje vesolja zelo uspešno. Nič manj kot 50 satelitov je bilo poslanih v vesolje. Rusi so jih poslali le 15. Vendar so ruski sateliti večji in težji od ameriških.

Rusi imajo še zmeraj močnejše pogonske stroje kot so ameriški. Kar je pa naših satelitov v vesolju, izpolnjujejo skoraj vsi naloge, ki jim jih je postavila NASA.

— V Filadelfiji so prvič dali šolarjem brezplačno na razpolago šolske knjige leta 1818.

Zahod je precenjeval sovjetsko vojaško moč

Posebni pomočnik obrambnega tajnika Yarmolinsky trdi, da je zahod sposoben zavrniti sovjetski vojaški pohod proti Atlantiku tudi z običajnim brožjem.

CLEVELAND, O. — Zahodni vojaški strokovnjaki so na novo precenili sovjetsko vojaško moč in prišli do prepričanja, da so zahodne sile sposobne zadržati vsak sovjetski sunek proti svobodni Evropi z običajnim orožjem, če se le na to pripravijo, kot je treba. Posebni pomočnik obrambnega tajnikt Adam Yarmolinsky je to tu v zadnjih dveh dneh ponovno zatrjeval.

V tem prepričanju je tudi razlog, zakaj Združene države svoje zaveznike v okviru NATO tako priganjajo, naj vendar izvežbajo in opremijo čete, ki so jih obljubili NATO. Združene države se zavedajo svoje premoči v atomskem orožju ,vedo pa tudi, da se utegne krajevna vojna, v kateri bi bilo uporabljeno atomsko orožje, pa četudi le taktično, naglo razširiti v splošni atomski spopad, ki bi bil skoraj enak samomoru človeštva.

Rusi se bahajo z atomskimi podmornicami

Ameriški pomorski strokovnjaki ne dajo veliko tudi na sovjetske trditve o "eskadrah" sovjetskih atomskih podmornic, ki čakajo v pripravljenosti, da bodo uničile nasprotnika.

Glasilo sovjetske vlade "Izvestia" je prineslo poročilo o sovjetski atomski podmornici "Leninsky Komsomol," ki da je pod ledom dosegla severni tečaj in so tam njeni mornarji igrali celo športno tekmo na površju. V poročilu trdi, da so sovjetske podmornice plule pod arktičnim ledom že v času pred drugo svetovno vojno ter da ta predel dobro poznajo in bodo sposobne preprečiti vsak napad na sovjetsko ozemlje od te strani.

Po tem poročilu naj bi imela Sovjetska zveza cele eskadre atomskih podmornic, opremljenih z raketami, ki so podobne ameriški Polaris. Znano najboljše informativno poročilo angleški priročnik "Jane's Fighting Ships pravi, da ima Sovjetska zveza "več kot 12 atomskih podmornic" in da gradi od 5 do 6 novih na leto.

Vietnamska armada sama napadla komunistične gverilce

SAIGON, Viet. — Med našimi instruktorji in vietnamskimi vojnimi silami ne vlada ravno prijateljstvo in iskreno sodelovanje. Je to posledica zadnjega poloma na fronti v vietnamski džungli, kjer se je akcija vietnamskih čet ponesrečila, ker se niso držale navodil in nasvetov naših strokovnjakov.

Naša vojaška delegacija je radi tega ostro kritizirala vietnamske vojaške poveljnike. Ti so sedaj jezni na Amerikance in so sklenili, da sami organizirajo nov napad na komunistične gverilce, o čemur pa niso nič obvestili Amerikancev. Torej zopet nova zamera.

Druge škode pri tem ni bilo, kajti vietnamske čete niso v džungli naletele na nobene gverilce. So se najbrže pravočasno umaknili, ali pa je vietnamska poročevalska služba napačno poročala vietnamskim generalom, da so gverilci v džungli.

Generalni tajnik ZN Tant išče denar za Kongo

ZDRUŽENI NARODI, N. Y. — Generalni tajnik ZN Tant je objavil, da je Kongo sedaj "zedinjen," da pa so kongoške blagajne prazne. Zato predlaga, naj bi vse države podpirale Kongo, toda le preko Združenih narodov, da se ne vname tekma med posameznimi članicami ZN, kdo bo imel več vpliva na kongoško centralno vlado.

Tant je trdil da je njegovo stališče natančno tako, kot ga izraža resolucija generalne skupščine ZN in Varnostnega sveta. Kako bo izvabil denar od članic, ni povedal.

Tant je seveda zelo pohvalil sedanja tajna pogajanja o prestanku preskušanja atomskega streliva in trdil, da je do sedaj to edini poskus, ki res obeta uspeh.

Arabska liga razpada

Arabski svet Prednje Azije in severne Afrike je notranje razklan; posamezne države iščejo nove odnose v njem in med seboj.

KAIRO, Egipt. — Ko je bila ustanovljena država Izrael, so se njeni arabski sosedje, kasneje pa tudi druge arabske države, povezali v Arabsko ligo, ki si je postavila za cilj Izrael zatreti in "osvoboditi" Palestino.

Egiptovski Naser je skušal Arabsko ligo uporabljati za svojo panarabsko gibanje, ki naj bi združilo vse arabske dežele pod vodstvom Kaira. To je sprožilo precej močan odpor v Jordaniji in Saudski Arabiji, pa tudi v Iraku.

Ko je Arabska liga sprejela za člana Kuvajt, jo je Irak zapustil, že prej je to storila Tunizija, ker je njen predsednik Burgiba Naserja obdolžil, da podpira njegove politične nasprotnike in atentatorje na njegovo življenje. Jordanija in Saudska Arabija sta jo zapustili na tihem, ko je Naser poslal svoje čete v Jemen. Naser je svoje zastopnike odpoklical domov že lansko poletje.

Šest članic odsotnih na posvetu

Zadnjega posvetovanja Arabske lige pred nekaj dnevi se je udeležilo le 7 od 13 arabskih držav, pa še te so poslale nanj le nižje uradnike.

Razpadanje lige je znak notranje razklanosti arabskega sveta Prednje Azije in Sev. Afrike. Naser je v sporu z Irakom, Saudsko Arabijo in Jordanijo na vzhodu, z Libijo, Tunizijo in Marokom na zahodu v severni Afriki. Irak hoče pograbiti Kuvajt in pritegniti Sirijo, ki delno še vedno teži proti Kairu. Tunizijski Burgiba in marški kralj Hasan bi rada povezala svoji državi z Alžirijo v federacijo Mahreb, ki naj bi postala vodnik islamskega sveta severne Afrike.

Avtomobilska industrija v Evropi prerasla potrebe

BONN, Nem. — Avtomobilska industrija v deželah Skupnega trga se je razvila in razširila v taki meri, da bo v dveh do treh letih producirala lahko preko 7.5 milijona avtomobilov, med tem ko bo kupcev komaj okoli 6 milijonov.

V Zahodni Nemčiji je bilo še pred enim letom treba čakati na avtomobil Volkswagen do pol leta in več, sedaj je ta doba skrajšana kvečjemu na en — teden.

MACMILLAN O ZAVRNITVI SPREJEMA V SKUPNI TRG

Predsednik britanske vlade Harold Macmillan je včeraj poročal britanski javnosti o poteku pogajanj za sprejem Velike Britanije v Evropsko gospodarsko skupnost, pokazal na De Gaulla kot na krivca zavrnitve in tega obdolžil poskusa pomakniti čas zgodovine nazaj. – Washington postavil Evropo pred izbiro?

LONDON, Vel. Brit. — Angleška javnost je razočarana, vendar dosti umirjeno presoja zavrnitev sprejema Velike Britanije v Evropsko gospodarsko skupnost. Predsednik vlade Harold Macmillan je včeraj preko televizije in radia poročal o poteku pogajanj, ki so se začela pred 18 meseci v Parizu in se pretekli torek nenadno končala v Bruxellesu. De Gaulle je obdolžil nerazumevanja duha časa, ki hoče pomakniti Evropo nazaj v dobo, ko je bila ta še odločilna sila sveta, angleško javnost pa je opozoril na težave, ki čakajo Veliko Britanijo v novem položaju. Napovedal je tesnejše sodelovanje z deželami britske Skupnosti narodov in z Združenimi državami.

Edward Heath, ki je vodil razgovore o sprejemu Vel. Britanije v Evropsko gospodarsko skupnost, je dejal, da Velika Britanija kljub zavrnitvi sprejema v Skupnost ne bo obrnila Evropi hrbta, da pa bo odločila o svoji novi poti šele, ko bo pregledala novi položaj.

Težave Macmillanove vlade

Zavrnitev sprejema v Skupnost ima močan vpliv tudi na notranjo politiko. Opozicija, ki je bila ves čas skeptična glede angleškega vstopa v Skupnost, je začela ostro napadati vlado. Macmillan je spomnil javnost v svojem govoru na angleško preteklost, na njene odnose s Francijo, na pomoč, ki jo je tej nudila v dveh svetovnih vojnah, pa na De Gaulla, ki je sedaj Angliji zaprl vrata v Evropo. Opozoril je svoje rojake na potrebo zategnitve pasu, na trdo delo in ostro tekmo, ki naj pomagajo angleškemu gospodarstvu zopet do močnega položaja doma in v mednarodni trgovini. Trenutno je v Veliki Britaniji preko 800,000 brezposelnih, četrt milijona več kot pred enim mesecom.

Washington postavlja Evropo pred izbiro?

WASHINGTON, D. C. — Združene države so sporočile državam Skupnega trga svoje razočaranje nad zavrnitvijo Vel. Britanije in jih opozorile, da utegnejo umakniti vse svoje sile iz Evrope, če bodo članice Skupnega trga, posebno Zahod. Nemčija podpirale De Gaullove načrte o tretji sili, ki naj nastopa samostojno med Sovjetijo in Ameriko ter se oskrbi z lastnim atomskmi orožjem. V vladnih krogih so prepričani, da se bodo države Skupnega trga brez dvoma odločile za Združene države, če bodo postavljene pred izbiro: Združene države-Francija.

Po drugi strani prihajajo iz Bele hiše in državnega tajništva vesti, da Združene države ne bodo spremenile svojega osnovnega stališča v pogledu do Evrope in Atlantske skupnosti. Skušale bodo okrepiti NATO, ustvariti njegovo neodvisno atomsko oboroženo silo neoziraje se na Francijo ter delati dalje na ustvaritvi Atlantske skupnosti, ki naj z združenimi silami brani svobodni svet in pomaga gospodarsko nerazvitim deželam Azije, Afrike in Latinske Amerike k boljšemu življenju.

Zadnje vesti

WASHINGTON, D. C. — Združene države so izjavile, da Kanada ne more vršiti svoje naloge v skupni obrambi, če ne sprejme atomskega orožja. V Kanadi se vrši o tem že dolgo časa ostra debata in ni izključeno, da bo izjava Washingtona, ki jo smatrajo v Ottawi za nedovoljeno vmešavanje v kanadske notranje razmere, povzročila padec vlade.

OXFORD, Miss. — Črnec James Meredith je včeraj objavil, da se bo vpisal v pomladanski semester na tukajšnji univerzi. To je storil brez dvoma na pritisk vodnikov NAACP in pravosodnega tajništva. Robert Kennedy je k Meredithovi objavi pripomnil, da upa z večino Amerikancev, da bo "mogel Meredith v miru nadaljevati svoje šolanje".

WASHINGTON, D. C. — Obrambni tajnik McNamara je na tajni seji Domovega odbora za oborožene sile poročal, da imajo Združene države preko 650 strategičnih bombnikov in preko 300 medcelinskih raket, s katerimi so sposobne uničiti Sovjetsko zvezo tudi še potem, ko bi ta izvedla prvi atomski napad na nje. Poudaril je, da morajo Združene države igrati vodilno vlogo v NATO, dokler one nosijo glavni del bremena obrambe svobodnega sveta. O Kubi je zatrjeval, da tam ni nobenega ofenzivnega orožja, ki bi bilo nevarno Združenim državam.

CLEVELAND, O. — Včeraj je poteklo 30 let, od kar je Hitler prevzel vodstvo Nemčije in začel priprave na drugo svetovno vojno, ki je zahtevala skupno preko 30 milijonov življenj in povzročila sedanje stanje sil v svetu.

Za U. S. Steel Corp. je bilo letošnje leto slabo

NEW YORK, N. Y. — Naša največja jeklarska družba U. S. Steel Corp. je okjavila, da je bilo letošnje poslovno leto zanjo izredno slabo. Zaslužila je tako malo kot še nikoli v zadnjih 10 letih, komaj $2.56 na delnico proti $3.06 v l. 1960.

Predsednik kompanije je opozoril delavce, naj na to nikar ne pozabijo, in izrazil upanje, da ne bodo zahtevali pri letošnjih mezdnih pogajanjih novih povišic.

Iz Clevelanda in okolice

Knjižnica odprta—

Knjižnica v Slovenskem domu na Holmes Ave. je odprta vsak četrtek zv. od 7. do 8. ure.

Nov državljan—

G. Mirko Vombergar s 6617 Bonna Ave. je postal nedavno ameriški državljan. Čestitamo!

Zadušnice—

Jutri ob 7:30 bo v cerkvi Marije Vnebovzete sv. maša za pok. Antona Razinger ob 9. obletnici smrti.

V nedeljo ob 11:30 bo v cerkvi sv. Vida sv. maša za pok. Antona Hlabše ob 13. obletnici smrti.

Erieview bodo začeli 7. febr.—

Prihodnji četrtek, 7. februara, bodo zasadili prvo lopato za gradnjo 40-nadstropne stolpnice na oglu E. 12 St. in St. Clair Ave., prvega poslopja na področju Erieview, kjer bo v nekaj letih nastal popolnoma nov predel mesta. Začetek gradnje je omogočila zavarovalna družba, ki je prevzela odgovornost za lastninsko pravico.

Smrt še vedno ni razčiščena—

Oblasti še vedno raziskujejo, kdo je prav za prav kriv nasilne smrti 46 let starega Thomasa O' Connor s 2453 S. Taylor Rd. 19. januarja. Mož je bil menda na neki samo moški zabavi v privatnem stanovanju. — Pregled trupla je pokazal, da je Thomas umrl na posledicah notranjih ran v trebuhu, ki jih je dobil, ko ga je nekdo močno suval v trebuh. Dober del tkiva je imel naravnost raztrgan. Oblasti so v zvezi s smrtjo Thomasa O' Connerja zaslišale nekega predavatelja na Western Reserve University, vrsto mladih fantinov in zadnje dni še nekega 36 let starega pianista, ki je bil tudi na "zabavi" skupno s Thomasom.

Mesto dobilo posebno pristaniško patrolo—

Clevelandsko pristanišče in njegova neposredna okolica sta dobila posebno patrolo, sestavljeno iz 10 do 12 policistov, patrolnega čolna in patrolnih avtomobilov. Svoje redno delo bo začela z marcem.

Zločinec še na svobodi—

Oblasti so postavile včeraj zjutraj zapore na vseh cestah okoli Solona, da bi zajele okoli 25 let starega črnca, ki je v torek okoli 11:30 ponoči vdrl v hišo na Miles Rd. v Solonu, strahoval 7 člansko družino v njihovem lastnem domu, posilil v navzočnosti staršev dvakrat njuno 16 let staro hčerko, pobral nato okoli 270 dolarjev, ves denar, ki je bil v hiši, in pobegnil. Zločinca se še ni posrečilo izslediti in prijeti.

Francija se ne bo udeležila newyorškega mednarodnega velesejma 1964

PARIZ, Fr. — Francoska vlada je sporočila, da se Francija ne bo uradno udeležila mednarodnega velesejma, ki bo l. 1964 v New Yorku.

Svoje stališče je francoski finančni minister utemeljil s tem, da Mednarodni biro za velesejme ni priznal newyorško prireditev kot velesejem mednarodnega tipa.

— Od leta 1930 se je poraba puranov v Združenih državah potrojila.

AMERIŠKA DOMOVINA
AMERICAN HOME
6117 St. Clair Ave. — HEnderson 1-0628 — Cleveland 3, Ohio

National and International Circulation

Published daily except Saturdays, Sundays, Holidays and 1st week of July

Manager and Editor: Mary Debevec

NAROČNINA:
Za Zedinjene države:
$14.00 na leto; $8.00 za pol leta; $4.50 za 3 mesece
Za Kanado in dežele izven Zed. držav:
$16.00 na leto; $9.00 za pol leta; $5.00 za 3 mesece
Petkova izdaja $4.00 na leto

SUBSCRIPTION RATES:
United States:
$14.00 per year; $8.00 for 6 months; -4.50 for 3 months.
Canada and Foreign Countries:
$16.00 per year; $9.00 for 6 months; $5.00 for 3 months.
Friday edition $4.00 for one year.

Second Class postage paid at Cleveland, Ohio

83 No. 22 Thurs., Jan. 31, 1963

Pamet počasi le zmaguje

Ko je pred nekaj leti guverner Faubus v Little Rocku v Arkansasu zavračal vpis črnih šolarjev v dotlej bele višje šole, je predsednik Eisenhower poslal tja vojaštvo, da je bil zvezni zakon izveden. Lansko jesen je storil podoben korak predsednik Kennedy, ko se je guverner države Mississippi Barnett uprl vpisu črnca Jamesa Mereditha na univerze v Oxfordu, ki je bila dotlej izključno odprta belim študentom.

Oba dogodka sta povzročila veliko zanimanje ne samo v Ameriki, ampak po vsem svetu. Vsi sovražniki naše dežele so s prsti kazali na nas in nas spraševali, kakšna svoboda je to in kakšna enakopravnost. Ameriški ugled je zaradi teh dveh dogodkov hudo trpel zlasti v Aziji in Afriki med pripadniki barvnih ljudstev. Zastonj je bilo opozorjanje, da je zvezna vlada uporabila celo vojsko, da je dosegla izvršitev zakona, da je poskrbela za dosego pravic, ki so črnemu študentu po zakonu pripadale!

Pretekli torek se je vpisal prvi črni šolar na Clemson College v Južni Karolini. Zbralo se je sicer veliko študentov, ki so si hotel ogledati od blizu edinstveni dogodek, toda nihče ni demonstriral ali delal črnemu študentu kake težave. Močno zastopstvo izvršnih organov ni imelo kaj početi in je odšlo s področja visoke šole. Podobno se je zgodilo na visoki šoli New Orleansu v Louisiani, ki je tudi te dni sprejela svojega prvega črnega slušatelja v svoje učilnice. Dejansko ni nobene države več, ki ne bi vsaj v neki meri sprejela načelo integracije šol in ga priznala s tem, da je sprejela črne šolarje v dotlej čisto bele šole.

Državne oblasti na Jugu spoznavajo, da je vsako upiranje odločitvam zveznih sodišč, ko so bile te končno potrjene, brezuspešno in zato tudi brezsmiselno in škodljivo. Guverner Faubus je s svojim postopkom pridobil trdno oporo med volivci države Arkansas, ali je to dosegel tudi guverner Barnett v državi Mississippi, bo pokazala šele bodočnost. Jasno je med tem, da sta oba napravila deželi zelo slabo uslugo, ker sta dala njenim sovražnikom povod za obsežno propagando proti njej.

Vse kaže, da v pogledu izvajanja integracije v šolah na jugu dežele ne bomo doživeli več pravih uporov zakonu, lahko pa smo prepričani, da bodo krajevne oblasti gledale na to, da bodo ti zakoni izvajani v čim manjšem obsegu, da bo torej še dolgo ostalo bolj pri načelni kot pri stvarni integraciji. Da bo prišlo do te, bo treba čakati nemara ne nekaj let, ampak še nekaj človeških rodov.

Od formalne integracije v okviru zakona do resnične integracije na vseh ravneh življenja je dolga pot. Nedavno je bilo objavljeno, da je segregacija v severnem delu dežele prav tako trdovratna kot na jugu, če ne v nekaterih ozirih celo še bolj. Oni z Juga trdijo, da je tam odnos med črnimi in belimi dosti sprejemljiv in bolj človeški kot na Severu, kjer se mešanju črnih in belih nihče formalno ne upira, zato pa se bela sredina črnih brani z vsemi dovoljenimi sredstvi. Cleveland v pogledu segregacije črncev menda vodi v vsej deželi. Nad devet desetin črnih prebivalcev mesta je nagnetenih na vzhodni in jugovzhodni strani mesta, med tem ko jih ni na zahodni strani mesta niti tri odstotke celotnega prebivalstva, v predmestjih pa niti toliko ne.

Kamorkoli prodro črni, se beli naglo izselijo. Menda je v tem pogledu izjema le Thames Ave., kjer so Slovenci in črnci stanovali drug ob drugem dolga desetletja. Tam je bilo tudi mogoče videti, čemu so beli bežali iz po črnih naseljenega predela. Del ceste, ob katerem so bili naseljeni Slovenci, je bil lepo urejen, snažen in sorazmerno miren. Okoli vsake hiše je bila negovana trava, sredi nje pa grede s cvetjem. Hiše ob onem delu ceste, kjer so živeli črnci, so bile neurejene, zanikrne, okna razbita, vrata gugajoča, o travi le tu in tam kaka sled, zato pa se je v poletnih mesecih podilo okoli hiš in po cesti na desetine otrok.

Slovenci, ki so stanovali ob Thames Ave., se niso niti preveč pritoževali. Svojih črnih sosedov so se privadili in ti njih. Črni otroci so le rekdo prešli v belo sosedstvo. Imeli so občutek, da tam niso posebno dobrodošli, zato tja niti niso silili. V tem je bil tudi glavni vzrok mirnega sožitja.

Na splošno beli nimajo proti črnim nič tudi v našem mestu ne. Splošno nejevoljo vzbuja le njihovo stalno poskušanje prodiranja v bela naselja. Pri ljudeh prevladuje mnenje, da bodo hiše takoj izgubile na svoji ceni, kakor hitro bo prišel v naselje kak tujebarvni priseljenec. Do neke mere je to tudi res. Vzrok ni pri tem toliko v črnih ljudeh, ki pridejo v naselbino, kot v njihovem načinu življenja. Če bi se držali istih navad in skrbeli v enaki meri za svoje domove, bili obzirni in dobri sosedje, bi jih s časom sredina sprejela med sebe. Ne smemo pozabiti, da tudi beli naseljenec potrebuje dosti časa, da ga naselbina sprejme za svojega, to velja prav posebno za predmestja.

Vodniki črnih sodržavljanov bi imeli pri svojem delu za enakopravnost in sprejem črnih v belo sredino veliko več uspeha, če bi se trudili za dvig njihove kulturne in socialne ravni, jih skušali dvigniti moralno in jih navaditi osnovnih manir v človeški družbi, v kolikor tega ne storita dom in šola. Posebno cerkev bi v tem pogledu lahko veliko storila.

Slovenski stanovalci na Thames Ave. so pokazali, da jim ne gre za to, kake barve kože so njihovi soedje, ampak le zato, ali znajo biti obzirni in ali so voljni sprejeti navade okolja v pogledu življenja in medsebojnih odnosov. V tem pogledu so lahko zgled ostalemu belemu prebivalstvu v velemestih vse dežele.

BESEDA IZ NARODA

V petem razredu slovenske šole pri Sv. Vidu

CLEVELAND, O. — Zadnjo soboto se je poročila ena izmed gospodičen učiteljic naše slovenske šole pri Sv. Vidu v Clevelandu. Za njo je bilo treba dobiti namestnika(-co). Naprosili so mene. Že nekaj let je, odkar več ne poučujem na njej. Huda sapa me je prepodila.

Že četrt ure pred začetkom pouka sem bil v šoli. Želel sem se namreč tudi prepričati, kako se vedejo naši otroci "pred šolo." In tudi učilnico sem si želel ogledati, preden pridejo vanjo učenci. Bila je čista, le nekaj papirčkov je ležalo po tleh.

Učilnice slovenske šole so v najvišjem nadstropju svetovidske župnijske šole. Stopnjice pa so hude. Starega človeka zdelajo.

Nadomeščal sem v 5. razredu. Ta razred naše slovenske šole šteje letos 22 učenk in učencev, starih od 11 do 12 let. Z večine so to otroci tistih staršev, ki so prišli po zadnji svetovni vojski v to deželo; se pravi, skoro vsa ta mladina je bila rojena že v Ameriki. Par od njih ima že tu rojeno mater slovenskih staršev. To soboto jih je prišlo v šolo 18; nekako polovica je bilo dečkov, polovica pa deklic. Vsi so napravlii vtis prav dobrega zdravja. Vsi so bili napravljeni čedno, dostojno; nič pretiranega nisem opazil; tudi pri deklicah ne. Ker je bil velik sneg in hud mraz, so prišli nekateri v snežkah, katere so postavili lepo v vrsto pri vhodu v razred.

S poukom smo začeli skoraj do minute točno. Le trije učenci so za dve minuti zamudili. V šoli je vsaka minuta dragocena; posebno velja to še za slovensko šolo, ki jo imamo samo ob sobotah dopoldne. Prav zato tudi nimajo odmora med šolskimi urami. Tudi šolskega zvonjenja ni.

Preden pa začnem popisovati naš pouk v 5. razredu zadnjo soboto, bi rad opomnil bravke in bravce na nekaj iz naše slovenske šolske preteklosti. Pri naši slovenski šoli Sv. Vida se je mnogo spremenilo, odkar se je pred leti preselila iz nekdanje Slovenske pisarne (ki je bila v prostorih sedanje slovenske trgovine z nabožnimi predmeti Familia) v prostore župnijske šole Sv. Vida. Prva leta nismo imeli na razpolago učilnic, v katere so druge dni v tednu hodili učenci župnije sv. Vida. Na razpolago smo imeli samo druge prostore, o katerih si ne bi upal trditi, da so bili primerni za pouk. Sedaj pa so nam že nekaj let za razpolago te učilnice. Hvala tistim, ki so k temu pripomogli! Na šolsko delo slovenske šole je to vplivalo in seveda še vedno vpliva zelo blagodejno.

Druga sprememba, ki smo jo v tem času še doživeli, pa je naslednja: Ko smo se preselili iz Slovenske pisarne v župnijsko šolo, smo imeli sprva kar precej težav z disciplino. Naši učenci se kar niso mogli privaditi, da mora biti na slovenski šoli prav tako red kot na angleški; da morajo imeti svoje šolske stvari (knjige, zvezke, naloge itd) ravno tako v redu in napravljene kot pri šolskih sestrah. Precej časa je bilo treba, da se je to doseglo. K temu so mnogo pripomogli starši, ki imajo za uspešno delo slovenske šole veliko in važno vlogo.

Preden smo začeli s poukom, da sedaj nadaljujem s popisovanjem pouka, smo molili. Vsi so vstali in se obrnili proti križu na steni. Ta pa v njihovi učilnici ni na steni nad katedrom, marveč na stranski steni. — Mimogrede še to povem, da v tej učilnici dečki ne sede v klopeh ali bolje za šolskimi mizicami, ki bi stale vzporedno z mizicami, za katerimi sede deklice. Mizice, za katerimi sede dečki, so namreč postavljene pravokotno na vrsto miz, za katerimi so deklice. To sem videl sedaj prvič.

Po molitvi sem se svojim mladim poslušavkam in poslušavcem predstavil. Ko sem jih vprašal, ali me vsi poznajo, se jih je namreč nekaj oglasilo, da ne. V tej zvezi pa sem jih tudi poučil, naj se tudi oni vselej, kadar bodo prišli skup z neznanim človekom, najprej lepo pravilno predstavijo. S tem bodo napravili nanj dober vtis, kar je posebej za mladega človeka važno. Občutek sem dobil, da so to poučilo prav in lepo sprejeli.

Po tej formalnosti, ki pa vendar ni bila samo to, sem jim povedal, kaj bomo danes obravnavali. Zelo jih je zanimalo. Kar nekam zrasli so, ko sem jim povedal, da bomo govorili o snegu, o kepanju, o postavljanju sneženega moža, o sankanju in celo o smučanju, skratka o zimskem veselju otrok. Oči so jim začele žareti od veselja. Potem sem pa segel še v svojo šolsko torbo (aktovko) in dal iz nje vsakemu izmed njih po 1 izvod Mladega rodu, ki ga izdajajo slovenski učitelji na Koroškem v Avstriji kot pomožni učni pripomoček.

Preden smo začeli brati, smo si v Mladem rodu ogledali sliko slovenske koroške pokrajine v zimskem času: smučar iz Sel pod Košuto se vzpenja s smučmi na rami v hrib, vrhu katerega je viden smučarski dom selske slovenske šolske mladine. Kar pa je za naš pouk na sliki še manjkalo, to smo narisali na šolsko tablo. Zraven smo napisali vse besede, ki smo jih rabili v pogovoru. Zanimivo je bilo, da jim ni bil prav za nobeno besedo njen pojm tuj. Ko so slišali slovensko besedo, so že vedeli tudi njeno vsebino. Ker sem jih hotel glede tega preizkusiti, sem jih vprašal, kako se to in drugo pravi v angleščini. Urno brez težave so mi za vsako slovensko besedo vedeli ustrezni angleški izraz. Spoznal sem torej še to, da tej mladini angleščina že ne napravlja težav. — Z eno slovensko besedo pa so imeli vendarle veliko sitnost. Besede "vzdržati" niso in niso mogli gladko izgovoriti, čeprav smo to poskušali posamič in zborno. Dobro se vedeli, kaj pomeni; njena izreka pa jim je izredno težka.

Berilo o zimskem veselju smo brali najprej stavek za stavkom. Nazadnje tudi zborno, da so dobili posamezne besede in stavke kar se da v ušesa. Zvečine vsi bero prav dobro, dva nadpovprečno. Pri tistih, ki jim dela branje še kaj težav, pa sem opazil kar vidno dobro voljo, da bi druge kmalu dosegli.

Ko smo potem ponavljali obdelano snov, sem opazil tole težavo: Razmeroma hitro sem jim postavljal vprašanja. Skoro pri vsakem vprašanju so vsi dvignili roke, da vedo odgovoriti. Sicer so mi pravilno odgovarjali, le želel sem, naj mi odgovorjajo v stavku, ne pa samo z eno ali dvema besedama. Rekel sem jim, da se za to lahko poslužijo besedi iz mojega vprašanja, samo da bo njihov odgovor v polnem stavku. Trdno sem prepričan, da je treba tako zahtevati od njih, če jih hočemo naučiti lepe in gladke izreke našega jezika. — Po tem povpraševalnem načinu obnavljanja predelane snovi sem za konec še vprašal, ali bi mi kateri od njih mogel sam v lepi pripovedi ponoviti berilo o zimskem veselju. Kar lepo število jih je spet dvignilo roko. Vprašal sem neko od deklic. Dobro je povedala, toda ne v knjižnem jeziku, marveč v domačem družinskem pogovornem jeziku. Zanimivo! Ta je v njej močnejši kot šolski knjižni govor.

Rad bi pripovedoval še naprej, kako smo uro zaključili. Morda pa o tem kdaj drugič. Za konec naj izrazim le željo, naj bi morda starši teh otrok sedaj še sami vsak na svojem otroku preizkusili to moje pripovedovanje. Naj jim prebero tisto berilo o zimskem veselju iz Mladega rodu! Naj jim še oni sami postavljajo vprašanja, kakor so jih slišali otroci v šoli! Tudi na tisto besedo nerodo "vzdržati" naj nikar ne pozabijo! Poizkusite!

Janez Sever.

Božič v Avstraliji

Pismo p. Odila Hajnška O.F.M.

Paddington, Sydney, Avstralija. — Predvsem najlepša hvala vsem dragim znancem in prijateljem, ki ste se me spomnili s svojimi voščili in darili za božične praznike.

Božič se po vsem svetu obhaja ob istem času: na koncu decembra, približno povsod enaki, četudi v zelo različnih razmerah. Avstralija je na nasprotni strani zemeljske oble, kot je naša slovenska domovina. Tudi v Severni Ameriki je približno isti položaj z vremenom in z letnimi časi, kot je bilo to doma v Sloveniji. Tu pa je ravno nasprotno. Tam ste o Božiču sredi zime, tu pa je o Božiču sredi poletja. Že v adventu smo dobivali na trg prve rdeči črešnje, nato marelice in breskve. Tudi grozdje se je že začelo mehčati za Božič in na Novega leta dan sem stal pod brajdo in trgal grozdje ter sem ga zobal. Letos se to posebno čudno sliši, ko dobivam poročila iz Amerike in iz Slovenjie, koliko imajo snega in kakšna huda zima je. Sydney snega še nikoli ni videl.

Na zunaj pa seveda dajo Božiču popolnoma praznični značaj: Po vseh mestih so božična drevesca, razsvetljena, da vse miglja. Cele ulice okrase z borovci in na veje namečejo umetnega snega. Človek, ki je doma s krajev, kjer je o Božiču snežena zima, se kar smeje, ko vidi celo ulico v snegu, sonce pa tako pripeka, da kar gagamo od vročine. Opazil sem tudi, da trgovine začno po mestu praznovati božične praznike že kar kmalu po Vseh svetnikih. Takrat namreč že pride božično blago na trg in takrat se začne na vseh straneh zibati stari oče Miklavž — Santa Claus in vabiti kupovalce v trgovine.

Tudi v dva milijonskem mestu Sydney se na mnogih javnih mestih vidijo jaslice z Detetom, Marijo in Jožefom, pastirčki in ovčkami in tudi tukaj so katoličani pričeli močno gibanje prinesti Kristusa v Božič. Po naše bi se lepše glasilo Boga v Božič.

Katoličani seveda vporabijo adventni čas za prejem sv. zakramentov? Za Božič so v vseh cerkvah slovesne polnočnice. Pred mašo imajo skoraj povsod procesijo z Detetom Jezusom, ki ga slovesno postavijo ali polože v farne jaslice. Le petja Avstralci nimajo toliko in tako lepega, kot smo ga navajeni Slovenci. Navadno pojo pri polnočnici le otroci, ki sicer lepo naredijo, saj hodijo katoliški otroci vsi v katoliške šole, toda na božični ali sveti dan sam ni po cerkvah nobenega petja. Prav mrtvaško izgleda.

Tudi SLOVENCI smo imeli svojo lastno polnočnico; in sicer na dveh krajih: V Sydneyu in v Melbournu. V Melbournu je opravil polnočno mašo na prostem p. Bazilij. Imel je velik obisk in prekrasno vreme. V Sydneyu pa je za božič lilo in deževalo kar dva dni skupaj — dan pred Božičem, vso sveto noč in še ves dan na Božič sam. Mi seveda nismo imeli polnočnice na prostem, tudi mislili nismo na to, pač pa smo imeli sredi mesta na razpolago velikansko dvorano, kjer smo na odru postavili prekrasni oltar, na katerem se je smejala podoba naše Marije Pomagaj z Detetom v naročju, kot bi nam ga kazala in govorila: Glejte, tudi za Slovence sem Ga rodila!

O naši polnočnici veljajo besede: "Mnoge vode niso mogle pogasiti ljubezni!" Vkljub skrajno slabemu vremenu je bila dvorana nabito polna vernih Slovencev. Božična skrivnost jih je privabila, kar privlekla iz vseh delov obširnega mesta. Pred polnočnico sva spovedovala oba s p. Bernardom. Opolnoči se je razlila po dvorani melodija in harmonija svete noči — najprej v orglah, potem v mogočnem moškem pevskem zboru.

Dobra tvrdka nam je dala na razpolago močne in mogočne električne orgle, ki je iz njih izvabljal čarobne akorde božičnega razpoloženja naš pevovodja Mr. Ludvik Klakočer. Vernikom smo pričarali v tujino velik kos domovine. Polnočno mašo je pel p. Bernard Ambrožič, p. Odilo pa je pridigal med mašo, sicer je pa bil pri pevskem zboru.

Pred Božičem sem obiskal dve slovenski naselbini: najprej v glavnem mestu Avstralije — v Canberri, kar je za nas to, kar je za Severno Ameriko Washington, D. C. To je bilo prvo adventno nedeljo; četrto nedeljo pa so imeli obisk Slovenci v sto milj oddaljenem Newcastlu. Po Božiču: zadnjo nedeljo v mesecu ali v nedeljo pred Novim letom je bil dušnopastirski obisk v 60 milj oddaljenem Wollongongu; za Novo leto pa so bili takega obiska deležni Slovenci v 600 milj oddaljenem Brisbanu, Old. Povsod so bile večerne maše, popoldne pa spovedovanje. Po maši smo povsod priredili Slomškovo proslavo "Od zibelke do groba. V slikah sem kazal vso plemenito pot, ki jo je prehodil v svojem življenju naš svetniški škof Slomšek. Dve leti sem zbiral material za to predavanje: kraje, vasi, poslopja, mesta, kjer je živel in deloval Slomšek — od Sloma, kjer je tekla Slomškova zibelka, pa do bazilike Matere milosti v Mariboru, kjer je Slomškov častitljiv grob. Naši Slovenci so tako gledali in poslušali, da so si komaj upali dihati. Vse predavanje je prepleteno s Slomškovimi izreki, govori in pesmimi. Iz zvonika vsake cerkve, kjer je Slomšek deloval, so zadoneli zvonovi, se oglasile orgle. Naravnost pretresljivo je slovo Slomškovo od Marije na Ptujski gori, kamor je prišel nekaj tednov pred smrtjo na božjo pot. Slovenci

(Dalje na 3. strani)

Kulturna kronika

Robert Lee Frost največji ameriški pesnik 20. stoletja je mrtev

V Bostonu v državi Massachusetts je umrl v torek zjutraj največji sodobni ameriški pesnik Robert Lee Frost. Široka javnost ga je videla zadnjič, ko je ob vmestitvi predsednika Kennedya januarja 1961 bral eno svojih pesmi. Kasneje smo zopet slišali o njem, ko je bil na obisku v Sovjetski zvezi in se je razgovarjal s Hruščevim o mednarodni politiki in pozival vodnika Rusije k mirnemu reševanju mednarodnih sporov. Na splošno se je kljub svoji duševni svežini v zadnjih letih držal bolj sam zase in se le izjemno pokazal v javnosti.

Robert Lee Frost se je rodil leta 1874 v San Francisco, Calif., čeprav so se njegovi predniki naselili že leta 1634 v Novi Angliji na severovzhodni atlantski obali. Ko mu je leta 1885 umrl oče, se je mati preselila v Lawrence, Mass., kjer je Robert končal srednjo šolo. Nato je od časa do časa študiral na višjih šolah in se vzdrževal z delom v predilnici, nato kot čevljar, podeželski učitelj, urednik podeželskega lista in farmar, ko je po starem očetu podedoval posestvo. Ves ta čas je tudi pesnil, ne da bi se mu posrečilo v literarnem svetu uveljaviti.

Leta 1912 je prodal farmo, pustil službo učitelja v New Hampshire Normal School in odpotoval v Veliko Britanijo. Tam se je kmalu seznanil in spoprijateljil s priznanmi pesniki, kot so bili Edward Thomas, Lascelles Abercrombie in Wilfried Gibson. Ti so mu pomagali do literarnega uspeha. Z njihovo pomočjo je izdal leta 1913 zbirko liričnih pesmi "Dečkova oporoka," leto kasneje pa zbirko dramatskih monologov iz življenja in razpoloženj v Novi Angliji "Severno od Bostona." Ti dve pesniški zbirki sta mu prinesli priznanje ne samo v Veliki Britaniji, ampak tudi v Združenih državah, kamor se je vrnil leta 1915 kot priznan pesnik.

Pesnil in objavljal je svoje pesmi z vedno večjim uspehom in priznanjem. Živel je delno na podeželju Vermonta in New Hampshire, delno v bližini visokih šol kot Amherst College, University of Michigan in Harvard University, kjer je predaval o literaturi. V tej dobi je izdal vrsto pesniških zbirk, ki so mu prinesle štiri Pulitzerjeve nagrade za pesništvo (1924, 1931, 1937, 1943). Leta 1953 je bil imenovan za člana Ameriške akademije likovne umetnosti in slovstva.

Frost je doživel, da so postali njegovi verzi klasični v ameriški literaturi. Ameriška javnost ga je priznala pozno, šele potem, ko se je uveljavil izven domovine, zato pa mu je izkazovala veliko čast vse do zadnjih dni njegovega življenja. Literarni kritiki so ga proglasili za največjega ameriškega pesnika tega stoletja.

Njegove pesmi obravnavajo življenje v Novi Angliji (državah severne Atlanske obale), v njem je dobil pesnik pobudo za svoja razmišljanja, ono je na dnu njegovih razpoloženj. Njegov jezik je preprost, vendar klen, ton prisrčen in domač, podoben kramljanju. Čeprav so predmeti njegovih pesmi večinoma vsakdanji, je njegovo čustvo široko in globoko. V isti pesmi utegne preiti od šaljivega draženja v globoko bolečino in odpoved.

Ljubezen do podeželja in njegovega življenja, tradicionalizem, individualizem in trmasta vera v vrednote liberalizma so povezani v njegovi filozofiji in pesmi.

Vili.

PAVEL HEYSE:

Andreja Delfin

"Oprostite, ljubka prijateljica moja! Ne prihajam, da bi izrabljal gostinsko pravo. Prignala me je samo želja, da vam prej ko prej prinesem novice o vašem bratu, ki jih je nocoj prinesel k meni brzi sel iz Genove. Zelo so ugodne in prav nič se ne bojim, da bi skalil lepi gostiteljici dobro voljo, zato upam, da mi bodo ti plemeniti gospodje oprostili, če vas za nekaj trenutkov odvedem. Smem stopiti z vami sem-le?" je vprašal in pokazal na vrata temne dvorane, ki se jim je približal.

Andrea se je zdrznil. Spoznal je, da ne more tako naglo in neslišno zapustiti svojega prostora, da bi se neopaženo pretihotapil. Hitro se je odločil in se scela zleknil po tleh visokega odra, ki ga je njegova ograja kljub temu, da je bila tako nizka, vendarle popolnoma krila. Slišal je korake starca, ki je sledil Leonoro in zanikal, ko so vprašali, če naj prineso svečnik.

"Samo dve besedi bi rad pripomnil," je zaklical Malapiero v igralnico. "Nihče izmed mladih gospodov ne bo utegnil postati ljubosumen name."

Vrata so se za njima zaprla in začela sta hoditi pod tribuno sem ter tja.

"Kaj vas je privedlo sem?" je hlastno vprašala grofica. "Ali mi končno le prinašate poročilo, da se bo Griti vrnil?"

"Še niste spolnili pogoja, Leonora. Ste že sporočili tribunalu kakšno dunajsko skrivnost?"

"Mar sem jaz kriva? Ali ne storim vsega, kar premore kakšna ženska, in ne pustim, da ta trmasti Nemec cepeta v mreži kot riba na suhem? Toda niti enkrat ni še prišla čez njegove ustnice beseda o službi. In danes odpotuje, kot vam je nemara znano. Kar bolna sem od nejevolje, da sem zaman potratila toliko časa z njim."

"Mi bi rajši videli, da bi on zbolel."

"Kako to?"

"Stran hoče in ni mu bilo mogoče ubraniti poti. Trdno smo pa prepričani, da bi republiki prizadejal zelo veliko škodo, če res pride do Dunaja. Pretveze za njegov dopust so ničeve. Pravi vzrok je ta, da ima na Dunaju javiti stvari, ki si jih on sam ne upa poveriti tajnemu selu. In zato je zelo, zelo važno, da se pot prepreči."

"Potem pa vi preprečite. Meni je prav vseeno, če gre ali ostane."

"Vi, Leonora, imate pri roki najlažje sredstvo, da ga obdržite tukaj."

"To naj bi bilo?"

"Takoj zdaj bi mu poslali sporočilo, da naj pride, če vas hoče dobiti manj grozovito kot navadno. Če bi se potem, je nedvomno, še nocoj znašel pri vas, tedaj poskrbite, da bo kmalu nato zbolel."

Naglo ga je prestregla. "Prisegla sem," je dejala, "da ne bom nikdar več privolila v take zahrbtnosti."

"Vaše prisege vas lahko odvežemo in vašo vest pomirimo, Leonora. Tudi ne mislim, da bi moralo biti sredstvo smrtonosno; to bi bilo treba celo resno zabraniti."

"Naredite, kar se vam zdi," je dejala. "Mene ne silite vmes."

"Vaša zadnja beseda, grofica?"

"Rekla sem."

"No prav, potem bo treba poskrbeti, da se oni med potjo ponesreči. To je pa zmeraj bolj sitno in sumljivo."

"Pa Gritti?"

"O njem drugič. Dovolite, da vas povedem k vaši družbi."

Vrata dvorane so se odprla in znova zaprla. Andrea se je lahko dvignil brez nevarnosti. Toda besede, ki jih je slišal, so mu ohromile čute in ude. Le nejasno je slišal skozi steno prešerni smeh in šale mladih ljudi. Strahotna bližina, v kateri sta se srečavala življenje in smrt, zločin in lahkomišljenost, mu je ježila lase. Ko se je z muko dvignil in se opotekel po stopnicah, je njegova roka krčevito tipala za bodalom, ki ga je v obleki skrito vedno nosil s seboj. Krvave so bile njegove ustnice, tako se je z zobmi zagrizel vanje.

Vendar je imel še toliko zavesti, da je spet poiskal Smeraldino in ji v suhih besedah povedal, da je druščina prav zabavna za pogled, on pa da ne bo nikdar več gledal skozi špranjo, kajti le malo da je manjkalo, pa bi ga bila grofica in neki starejši gost odkrila; misli, da ga nista slišala, kako se je tedaj, ko sta stopila v temno dvorano, izmuznil pri drugih vratih.— Nato je docela spraznil svojo denarnico in potem silil, da bi takoj šel, še najbolj varno da je, če ga kar po deski spravi skozi okno, da se tako izogne vsakemu sumu grofičinemu. Prav nič se ni razburjala zaradi tega, most je bil v trenutku postavljen in z varno nogo ga je prekoračil, čeprav se je bil prav zdajle odločil za težko dejanje. Tokrat namreč ni šlo samo za veliko stvar, ki se ji je bil posvetil. Šlo je za to, da obvaruje prijatelja pred sovražno zahrbtnostjo, da pošlje sina nedotaknjenega materi v naročje, da z brzim sodom prepreči ostudno izdajstvo gostinskega prava.

Tiho je stopil v vežo svoje hiše in prisluškoval na temačni hodnik. Vrata pri gospodinji so bila zaprta, a kljub temu je slišal glas, ki se je v vročici pogovarjal z Orsojevo senco. Prišel je do stopnic in spodaj oprezno odprl vrata. Cesta je bila prazna; večna lučka ni svetila daleč v vetrovno noč; toda pot mu je bila znana in z urnimi koraki je šel po prečnih ulicah čez ozki most nad kanalom, ki je držal na mali trg pred Leonorino palačo. Nikjer ni videl kakšne gondole, zato se je moral sprijazniti z mislijo, da se bo starec peš vrnil domov. Iskal je prostora, kjer bo moral iti mimo. Globoki in temni napušč pri podboju nekih vrat se mu je zazdel pripraven za zasedo. Ondukaj se je stisnil v kot in ostro uprl oko na portal palače.

Toda roka, ki je držala golo bodalo, je drhtela in kri mu je z vso silo pritiskala na srce, tako da se je z največjim naporom skušal bodriti. Kaj je bilo, kar ga je tokrat odvračalo od dejanja, ki ga je imel za sveto dolžnost, za zapoved višje nujnosti? Trdo se je bojeval proti temnim glasovom, ki so ga hoteli zvabiti s tega mesta. Železno se je zarila rama v podboj, z levico pa si je otiral čelo, na katerem so stale mrzle kaplje. "Vzdrži!" je dejal samemu sebi. "Če je nebo milostno, bo to nemara poslednjič."

(Dalje prihodnjič)

— V sto letih je število patentov v Združenih državah naraslo za 4,700 odstotkov.

BOŽIČ V AVSTRALIJI

(Nadaljevanje z 2. strani)

po vsem svetu so proslavljali 10-letnico Slomškove smrti; ponekod zelo slovesno in veličastno; v Avstraliji pa morda najbolj izčrpno ter najbolj ganljivo.

Za praznik sv. Štefana smo imeli Slovenci najeto eno največjih dvoran v Sydneyu za svojo običajno vsakoletno božično prireditev. Bilo je zbranih gotovo 700 do 800 naših rojakov. Zapeli smo skupaj, potem pa je igrala slovenska domača godba. Veselili smo se, spoznavali se in razgovarjali. Take prireditve so velikanskem mestu nujno potrebne. Imamo sicer slovensko službo na štirih krajih mesta, vsako nedeljo drugje. Ljudje imajo lepo navado, da se pred službo božjo pred cerkvijo razgovarjajo. Ko pozvoni, takoj gredo vsi v cerkev, po maši pa zopet dalje časa ostanejo pri cerkvi, ter se pogovarjajo. Toda k tem mašam pridejo le iz bližnje okolice. Kakih trikrat na leto imamo prireditev v velik dvorani, da se spoznano. Jaz bi skoraj nikogar ne poznal, če bi ne bilo teh prireditev. Tam se vidimo, spoznamo in razgovorimo.

Kaka dva meseca pred Božičem sem bil silno zaposlen s porokami: tudi po tri in po pet sem jih imel na dan. Se razume, da ne vsak dan, ampak le ob sobotah, ker druge dni ljudje nimajo časa, delajo. Z ženitovanjskim poukom je veliko dela in pisarije. Večkrat pridejo še mešane poroke vmes, včasih pa tudi kak sprejem v katoliško cerkev in ne vem, kaj še vse. Je pa navada, da je največ porok res pred Božičem.

Mesec pred Božičem smo imeli in priredili v Sydneyu veselo-igro SVOJEGLAVČEK. Imamo zelo dobre igralce za oder, da bi nas lahko marsikatera naselbina zavidala. Je pa menda edina naselbina, kjer se teh stvari lotimo. Naši ljudje se počasi privajajo taki vrsti razvedrila. Kdor pride, je vsak nad vse zadovoljen in ne more premisliti in tudi ne razumeti, zakaj nekateri ne pridejo blizu. Z igrami gremo tudi gostovat v druge naselbine. Veliko je žrtve, toda za ljube Slovence radi vse žrtvujemo. Bili smo v bližnjem Wollongongu, potem v Blacktownu in tudi v glavnem mestu dežele v Canberri, ACT. Gledalci kar za one ure pozabijo, da so daleč v Avstraliji. Počutijo se kot doma, v deželi ljubi, kjer se govori naš jezik, kjer vsak pozna me in vsakogar jaz. Ljudje, rojaki so nam res hvaležni za veliko slovensko doživetje.

Druži nas slovenska govorica, slovenska pesem, slovenska molitev in obhajanje praznikov po našem slovenskem načinu.

Rojaki širom po svetu, pozdravljeni od avstralskih Slovencev!

—o—

Potni stroški kongresa pridejo pod kontrolo?

WASHINGTON, D. C. — Kakor hitro je končano zasedanje Kongresa, se razkropi vsako leto večina kongresnikov po svetu, kjer "študirajo, raziskujejo, kontrolirajo" vse mogoče zadeve. Potujejo seveda na stroške federalne blagajne. Za potovanje ni treba drugega kot dobiti dovoljenje predsednika tega ali onega odbora predstavniškega doma.

Potni stroški so omejeni samo v toliko, kolikor so računi predloženi v dolarjih. Kar ima pa vsak "potnik" stroškov v tujem denarju, ne polaga računov. Vsako poslaništvo mu da na razpolago toliko tuje valute, kolikor jo zahteva. Kdor gre na primer v Jugoslavijo, mu poslaništvo v Beogradu da iz svoje zaloge v dinarjih na razpolago tak znesek dinarjev kot ga želi. Obračuna mu pa ni treba dati nobenega, saj poslaništvo tako ne ve, kaj naj dela z dinarji.

Razumljivo je, da je ta sistem dal povod za velike zlorabe. Zato je sedaj predsednik odbora za dnevni red Smith predlagal, naj kongresniki polagajo obračune tudi za zneske, ki jih prejemajo v tujih valutah in ne le v dolarjih. Smithov predlog ni naletel na nobene simpatije med kongresniki, pač pa na dosti zajedljivih opazk. Hudobneži namigujejo, da je Smith napravil ta korak iz čiste škodoželjnosti. V njegovem odboru ni namreč mogoče najti nobenega razloga, zakaj bi njegovi člani potovali po svetu.

—o—

Oglašajte v "Amer. Domovini"

Nekateri telefonski razgovori bodo s 1. aprilom cenejši

WASHINGTON, D. C. — ATT kompanija je z odobrenjem Federalne komunikacijske komisije sklenila, da zniža s 1. aprilom medkrajevne telefonske pogovore na največ en dolar za vse klice, ki bodo narejeni med 9. uro zvečer in 4:30 zjutraj.

Vsakdo bo v tem času lahko klical kogarkoli v naši deželi in bodo telefonski stroški za običajen triminutni telefonski pogovor znašali le dolar. Istočasno bodo povišani klici od osebe do osebe (person to person) od 5 na 10 centov, toda samo za daljave do 800 milj. Kompanija misli, da bodo tisti, ki se bodo poslužili te nove ugonosti, prihranili letno okoli 30 milijonov.

Trgovska zbornica proti predlogu o davčnem znižanju

WASHINGTON, D. C. — Kennedyjev načrt za znižanje davkov je doživel nepričakovan hud udarec. Proti načrtu se je izrekla Ameriška trgovska zbornica, ki je načelno zmeraj odobravala znižanje. Je tudi sedaj zanj, toda ne na način, kot ga predlaga Kennedy.

Kennedyjev načrt ne nudi po njenem mnenju dosti ugodnosti velikim davkoplačevalcem in kompanijam, na drugi strani pa bi davčna reforma naložila gospodarstvu nova bremena, posebno, ako pride do spremembe v lestvici za odbitne postavke.

Ženske dobijo delo

Ženska dobi delo

Iščemo žensko za kuhinjsko pomočnico v restavrantu. Kličite MI 1-6815. (22)

Iščemo žensko

da bi skrbela za starejšo bolehno ženo. Bi ostala čez noč. Prosta skoro vsak večer. Prijazen dom. $100 mesečno. Kličite po 7. uri YE 2-6490. (26)

Delo za žensko

Iščemo zanesljivo žensko, ki govori angleško, da bi skrbela za otroka 5 dni v tednu od 7:30 do 5. pop. Kličite 391-5889. (28)

MALI OGLASI

Popravljamo

Izvršujemo vsakovrstna hišna popravila. Delo zajamčeno. Kličite LI 1-4337. —(22)

Velika razprodaja POHIŠTVA pri Oblak Furniture

V najem

Oddamo 5 sob zgoraj, plinski furnez, na novo dekorirano, klet za perilo. 1369 E. 52 St. EN 1-5943. —(3,10,17,24,31)

V najem

4 sobe in kopalnico oddamo, spodaj. Vprašajte na 961 Addison Rd. —(22)

Opremljeno stanovanje

Oddamo 4 sobe in kopalnico za $65 mesečno na 6812 St. Clair Ave. telefon EN 1-1635. Otroci dobrodošli. (25)

Gostilna naprodaj

Gostilna z D5 licenco je naprodaj v Collinwoodu. Prodaja lastnik zaradi bolezni. Kličite EX 1-0407. (23)

Za vestno in hitro barvanje in papiranje hiš se obrnite na slovensko podjetje

TONY KRISTAVNIK

PAINTING & DECORATING

HE 1-0965 ali UT 1-4234

V najem

Oddamo dve stanovanji, eno ima 3 sobe, drugo 4 sobe; blizu cerkve Marije Vnebovzete. Kličite PO 1-6654. (24)

Trgovina na deželi

Velika delikatesen trgovina, polna zaloga. Tudi na razpolago vrtnarsko središče in sadni trg na prostem. V najem ali na najemninsko pogodbo od lastnika. $5,000 naplačila. Pišite na naš urad, Box 123, 6117 St. Clair Ave. Cleveland 3, Ohio. 24,25,31,1 feb)

papir

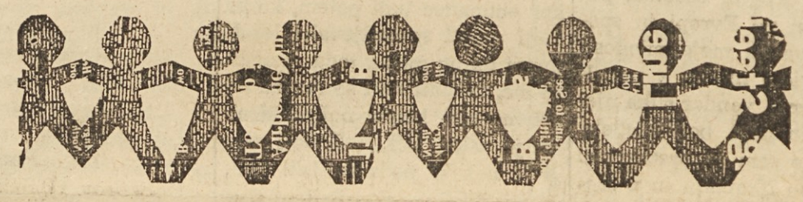

izgine v plinskem sežigalniku

Vse gorljive odpadke v plinski sežigalnik . . . kar v hiši. Oglejte si nove modele, ki sežigajo brez dima in brez smradu.

Calcinator / Caloric / Duramatic Majestic / Martin / Sears-Kenmore / Warm Morning

THE EAST OHIO GAS COMPANY

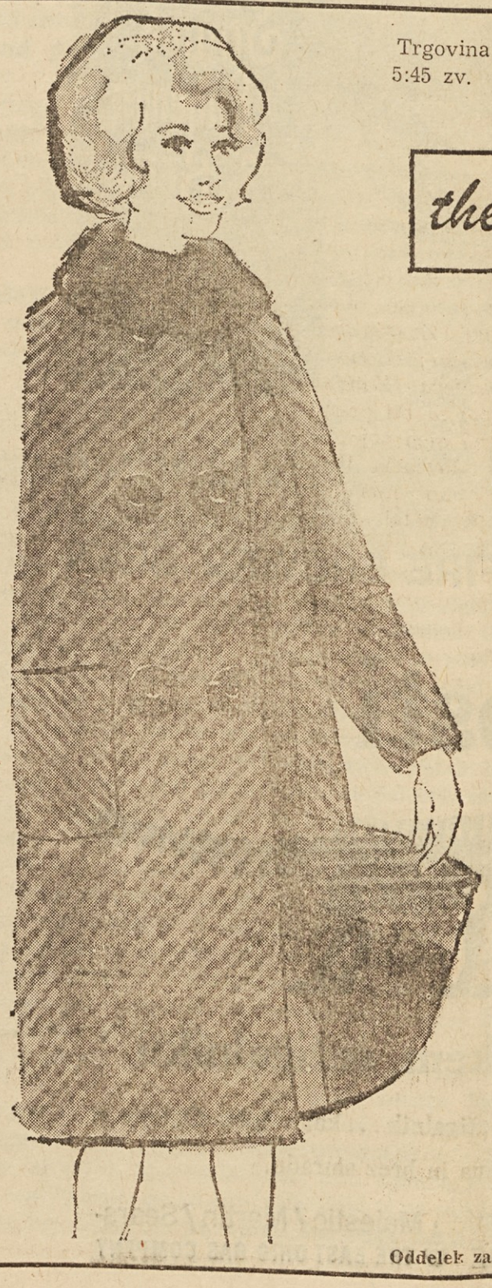

Trgovina v mestu odprta: V ponedeljek in četrtek od 9:30 dop. do 9. zv. V torek, sredo, petek, soboto od 9:30 dop. do 5:45 zv. Podružnice odprte: Od ponedeljka do vključno sobote od 9:30 dop. do 9:30 zv.

Eagle stamps, ki jih dobite pri May's, so Vaši dodatni prihranek.

the MAY co's (4) BASEMENT stores

DOWNTOWN - HEIGHTS - PARMATOWN - SOUTHGATE

1220 plaščem smo znižali cene za to izredno priliko!

Razprodaja zimskih plaščev

MERE ZA MLADENKE, DEKLICE, DEKLETA IN ŽENE

Izberite izmed teh vrst:

- Ohlapni hrbet
- Nabrana krila
- Novi okrogli ovratniki
- Okrašena ramena
- Novi nizko padajoči pasovi
- Našiti žepi
- Leopardna blagovna podloga
- Topla volnena vmesna podloga
- Vsi popolnoma novi zimski plašči
- Ravni kroj
- Hrbtni pasovi
- Mali ovratniki
- Plašči s šali
- Podloženi z alpaca
- Podloženi z milium

Izberite med temi vrstami blaga:

- Berkshire Tweeds
- Chatham Fleeces
- Talbots fantazija
- Sommerville pliš
- Peerless Tweeds
- Schusters Plaids
- Čista volna Meltons
- Diagonalni pliš
- Stevens Zibalines
- Wyandottes Chinchilla
- Odonnels Boucle
- Quelinda Miracurl
- Qunegan Plaids
- Hockanum Tweeds
- Birdseye Tweeds
- Volneni Lustrossa
- Volna in dlaka mešana

Tudi Hockanum Worsted Otterman in Hockanum Worsted Satin

MERE: Mladenke 5 do 15, deklice 4 do 16, male deklice 3 do 11, dekleta 6 do 18, žene 14½ do 24½

186 zimskih plaščev	Prvotno 29.99	14.99
295 zimskih plaščev	Prvotno $35	17.50
145 zimskih plaščev	Prvotno 39.99	19.99
194 zimskih plaščev	Prvotno $45	22.50
211 zimskih plaščev	Prvotno 49.99	24.99
189 zimskih plaščev	Prvotno 59.99	29.99

1/2 CENA

Oddelek za ženske obleke in plašče v podpritličju —The May Company, vse štiri trgovine, vključno Southgate

JULIUS ZEYER:

ANDREJ ČERNIŠEV

★ ★ ★

"Najbrže kaka lady Edith", se je zasmejala Katarina, "ali pa miss Ethelwina, eterična kakor rahla sapica, zlatolaska, bela kakor sneg in z labodjim grlom."

"Nikakor ne visokost, moja tekmovalka je bila čisto druga, bila je lesena Asirija, te zdavnaj izsanjane sanje pretekle slave in veličanstva, polne tajinstvenega čara."

"Tega res nisem pričakovala", je rekla Katarina, "zato me pripovest še bolj zanima."

"Moj Artur ni sanjal o ničemur drugem kot o Babilonu in Ninivah, ni mogel verjeti, da je ona velikanska mesta brez sledu zagrnil prah planine sinearske in da se je puščava zarastla, ni razumel, zakaj se ne napotijo učenjaki tja, da bi dali razvaline onih velegradov omike moderni preiskavi, in komaj sva končala svoje študije, komaj je prišlo malo rodbinsko imetje v njegove roke, se je Artur Sturry poslovil od evropske udobnosti, da se s stroški celega svojega premoženja odpravi na nevarno in dolgo pot k bregovom Eufrata in Tigrisa.

Minilo je nekaj let in o svojem prijatelju nisem ničesar slišal; druge vezi so me priklenile medtem k drugim osebam, popotoval sem po Evropi in spomin na tovariša moje mladosti ni izginil sicer nikdar v popolno pozabljenje, vendar slika njegova je čimdalje bolj bledela. Nekega dne sem se brezskrbno sprehajal po Neapolju in v sredini Toleške ulice se mi je naenkrat prikazal v polni svetlobi zlatega italijanskega sonca duh mojega prijatelja, tako sem vsaj sodil po njegovem bledem, izmučenem obrazu in po pošastnem izrazu njegovega očesa. Artur seveda ni bil duh, toda bil je senca prejšnjega človeka, postaral se je pred časom, njegova moška odločnost je izginila in očividno je korakal onemu svetu nasproti, iz katerega sem ravno sodil, da se je povrnil. Vendar je kazal nekako veselje, ko me je spoznal. Skraja je bil malobeseden, toda počasi se je zopet bolj privil k meni in slednjič sva postala v precej kratkem času zopet neločljiva prijatelja. Povedal mi je, da je izgubil vse svoje premoženje v podjetju, ki ga je smatral za cilj svojega bogatega sorodnika, da je prevarjen v svojem pričakovanju, da ne najde več nobene vabljivosti v življenju in da nestrpljivo čaka na bližnjo smrt. Trudil sem se, da bi ga osrčil in nekoč sem v šali namignil na to, kar sem imenoval njegovo himero. Artur se je razjezil. "To je ravno, kar me muči!" je vzkliknil skoro v solzah, "da vsak, s katerim govorim o tem, imenuje himero resnico, jasno kakor sonce, da: te oči so videle razvaline palač asirskih kraljev! In kako plačilo imam za svoje delo? Posmeh!" Prosil sem ga, naj mi stvar natančneje pojasni.

"Ne morem ti podrobno popisati svoje težavne in dolge poti", je začel z vnemo in navdušenjem pripovedovati, "slednjič sem dosegel ono strašno puščavo, kjer kipijo v nebo visoki griči, ki niso nič drugega po mojem prepričanju kot razvaline velikanskega mesta; na lastne oči sem videl največjega izmed teh gričev, ki ga tamošnje ljudstvo imenuje "stolp Nimroda", toda v revni vasici, v okolici, sem padel v roke razbojnikom, na pragu mojega cilja me je čakala prevara in grenka smrt. Branil sem se kakor obupanec tudi potem, ko so moji najeti spremljevalci ležali mrtvi okrog mene, toda zmagali so me, zgrudil sem se ranjen od ostrine njih krivih nožev. Mrak mi je zakril oči... Zbudil sem se v nekaki podzemeljski ječi; ne vem, kako dolgo že sem tam ležal, ko je prišel k meni mož divjega obraza, nesoč rdečo, plapolajočo luč. Dal mi je razumeti, da se hoče z menoj pogajati za odkupnino; povedal je veliko svoto in dal mi je v premislek, če ne ugodim njegovi zahtevi, da ne odidem živ iz ječe. Nato je odšel in mi pustil luč. Začel sem premišljevati o svojem položaju, toda kmalu sem pozabil v neizrečenem veselju na vse — pri rdeči svetlobi luči sem spoznal, da se nahajam v čumnati bivših asirskih kraljev, ki je sedaj služila za brlog razbojnikom! To je bila nizka, toda dolga dvorana, podobna koridorju, stene so bile obložene z ogromnimi alabastrovimi deskami, popolnoma pokritimi z relijefi, sicer precej okornega dela, toda polnimi življenja, in pred mojimi omamljenimi očmi so stali v polnem majestatu vladarji Babilona, gospodarja celega sveta, v dolgih, težkih tesno prilegajočih se haljah, okrašenih s širokimi, bogatimi robovi in z dolgimi čipkami, njih glave so bile kronane s tiarami, prsa pokrita s sijajnim lišpom! Njih bogati brki so plavali v gostem valu po bradah, res kraljevskih, zakrivljeni, orlovi nosovi, polne, odločne ustnice in velike oči mandeljeve podobe so izdajale njih vzhodni tip. Stal sem od osuplosti kakor okamenel; toda naglo je ugasnila luč in zopet sem moral premišljevati o svojem obupnem položaju; rane so me začele zopet peči in moja srčnost je izginila. Naenkrat se mi je zdelo, da slišim v bližini korake in iz najožjega konca galerije je prodirala do mene nekaka slaba luč, kakor bi bil tam kdo odprl vrata, katerih prej nisem bil opazil. To niso bile sanje — v temi se je neka roka lahno dotaknila čela. "Vstanite", je rekel melodičen glas v najčistejši angleščini, "vstanite, jaz vas bom rešil!" Molče sem ga ubogal. Sledil sem svojemu rešitelju; peljal me je za roko po dolgih hodnikih! Slednjič sva prišla na svetlo. Sonce je ravno vzhajalo in pri njega bleščeči svetlobi, ki mi je skraja jemala vid, sem opazil na vrhu griča, — nasproti onega, iz katerega sem prišel, velikega leva, ki je veličanstveno stresal z grivo. Vkljub vsemu občudovanju napram kralju puščave, sem bil vendar nemalo prestrašen, toda moj spremljevalec se za zver še zmenil ni in me je mirno peljal do vasi. Divji prebivalci tega revnega kraja so vstajali s svojih pragov in se nama priklanjali, mislil sem, da poznam več kakor enega izmed razbojnikov prejšnjega dne. Za vasjo je bila skupina palm in srebrna studenčnica; okrog v senci je počivala majhna karavana. Šele sedaj, ko so mojega spremljevalca pozdravili kot svojega gospoda, sem se tudi jaz ozrl nanj. Bil sem neizrečeno presenečen; zdelo se mi je, da vidim v njem enega izmed onih asirskih kraljev, ki sem jih ravno opazoval, toda bili so v primeri z njim, kakor okorno delo onih relijefov k izdelkom grških kiparjev — to je bil njih zidealizirani trototip. Kdo je bil ta mož? Kako je izvedel o meni? Na kak način me je rešil? Zakaj so se klanjali barbari pred njim kakor pred bogom? Ta vprašanja so mi ležala na jeziku, toda nobenega nisem izustil; zgrabila me je mrzlica in zavest se mi je povrnila šele tedaj, ko sem se prebudil v Smirni na palubi angleškega parnika — toda skrivnostni mož, ki me je do tja spravil — je že izginil brez sledu."

Vaša visokost si lahko misli, kak vtis je napravilo name Arturjevo pripovedovanje, slika onega moža me je zasledovala na čuden način. Malo časa nato je Artur umrl in podedoval sem po njem mnogoštevilne zapiske o njegovem popotovanju v Mezopotamijo, a našel sem tudi majhen akvarel, ki je predstavljal relifej, o katerem je Artur trdil, da ga je videl v babilonskih razvalinah in doli pod neko postavo, izdelano s posebnim trudom, so bile pripisane besede: "To je obraz onega moža". Artur je bil le diletant, toda ona slika je bila zelo živa in dan na dan sem jo občudoval. Kaki dve leti pozneje sem bil v Benetkah pri karnevalski slavnosti. V živopisani množici maškar sem srečal na svoje veliko začudenje maškaro, čisto po akvarelu mojega prijatelja kostumirano; bil sem tako presenečen, da sem prijel onega moža za ramo.

"Oprostite, gospod, zmotil sem se", sem opravičil svojo naglico, ko me je gledal, kakor bi pričakoval, da ga prebodem.

"Niste se zmotili", je odgovoril in je snel masko, "to je obraz onega moža". Res je bil on. — Predno sem se zavedel, je izginil."

"In ta mož?" je vprašala Katarina, ki še vedno ni verjela, "je oni, od katerega so te vaše rože? Ali je ta mož tu v Petrogradu?"

"Da, vaša visokost; srečal sem ga pozneje v Parizu in ni se mi izogibal; toda o beneškem karnevalu in o mojem prijatelju se ni nikdar zmenil. Toda kar je najbolj čudno pri tem, je to, da se od onega dne, ko ga je Artur prvič videl in njegove obrise narisal na papirju, čeprav je že mnogo let preteklo, ni prav nič spremenil do današnjega dne in se tudi ni niti za en dan postaral."

"Gospod poslanik", je rekla Katarina, "ne vem, če govorite resno. Niste me prepričali, toda priznam, da bi rada videla tega človeka."

(Dalje prihodnjič)

DR. ZUPNIK
ZOBOZDRAVNIK
6131 St. Clair Avenue
vhod na E. 62 St.
Uradne ure: 9:30 zj. do 7 zv.
Prijave nepotrebne.

MIDGET AUTO — AND — MOTORCYCLE RACES
Tudi tekma zadevajočih se
"STOCK" VOZ
vsak PETEK zvečer
Poskusi ob 7 — Tekme ob 8:30
VSI sedeži $1.75 za odrasle 75c za otroke
CLEVELAND ARENA

PRISLAN PROVISION
SLOVENSKA MESNICA — STANKO PRISLAN
1147 Addison Rd. — EX 1-1419
Naše posebnosti ta teden:

RIB STEAK	79 c lb.	CANADIAN BACON	99 c lb.
SUGARDALE BACON	65 c lb.	FRESH PICNIC HAM	33 c lb.

ŽENINI IN NEVESTE!
NAŠA SLOVENSKA UNIJSKA TISKARNA
VAM TISKA
KRASNA POROČNA VABILA
PO JAKO ZMERNI CENI
PRIDITE K NAM IN SI IZBERITE
VZOREC PAPIRJA IN ČRK
Ameriška Domovina
6117 St. Clair Avenue — HEnderson 1-0628

so light, so right, and oh, so refreshing!

AMERICA'S ONLY FIRE-BREWED BEER

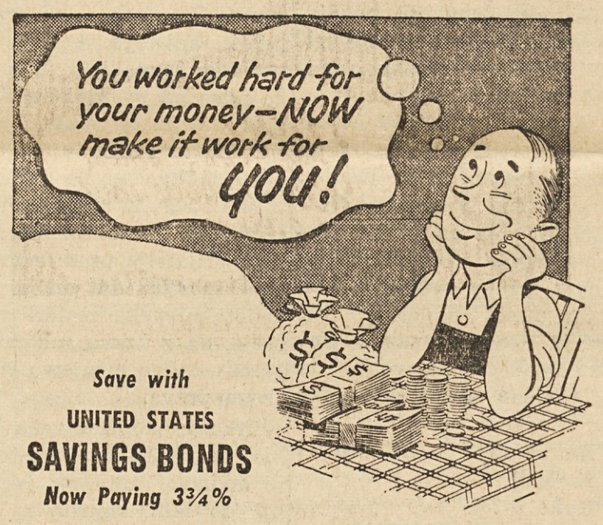

Save with
UNITED STATES
SAVINGS BONDS
Now Paying 3¾%

kosti
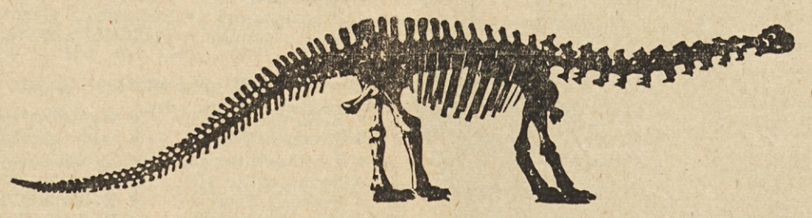
zginejo v plinskem sežigalniku
Vse gorljive odpadke v plinski sežigalnik . . . kar v hiši. Oglejte si nove modele, ki sežigajo brez dima in brez smradu.
Calcinator / Caloric / Duramatic / Majestic / Martin / Sears-Kenmore / Warm Morning
THE EAST OHIO GAS COMPANY

UJETA POSLUŠALKA — Peggy Marsh se je vsedla na klopico, kjer jo je dobil v "roke" električni robot, ki ga sicer uporabljajo za delo z radioaktivnim materialom. Slika kaže, da se v ujetništvu ne počuti preslabo.

CHICAGO, ILL.

BUSINESS OPPORTUNITY

FOR SALE — COMPLETE Auto repair and body shop in good north shore suburb. Buy tools and equipment, lease building. Reasonable. Illness forces sale. Call IDlewood 2-1464. (22)

HOLLYWOOD HOTEL FOR SALE NR. LOOP
64 Rooms, Permanent tenants. No vacancies. Must sell due to illness. About $15,000. WH 4-9879, days. (25)

BUSINESS SERVICE

PERKINS CEMENT
During the winter months, I can give you a good price on building your crawl space into a full basement. Call 529-7554 after 6 P. M. (24)

JOHN WERDERITCH
209 S. WILLIAM — MT. PROSPECT
CLearbrook 5-2029
General carpentry, dormers, porches, new homes, additions, rumpus rooms, attics, etc.... (24)